

Kad su teška vremena

by

Mark McGee

Apostoli su znali za teška vremena. Često su pisali o tome kako se Božja djeca mogu suočiti s problemima i protivljenjem. Bog nas nije ostavio bez obrane.

"Sad će pravednik živjeti od vjere ... Sad je vjera suština onoga čemu se nadalo, dokaz nevidjenog." Hebrejima 10:38 - 11: 1

Pisac Hebrejima dao je hrabru izjavu svojim čitateljima. Napisao je da će "pravedni" živjeti od "vjere", a "vjera" je "supstanca" stvari kojoj se nadaju i "dokaz" stvari koje se ne vide. Svaki kršćanin zna da je "vjera" neophodna za spasenje ("Jer milošću se spašavate vjerom"), ali mnogi od nas zaboravljaju da je "vjera" način na koji bismo trebali živjeti na Zemlji. Živjeti po „vjeri“ nije neobično ili neobično. To je normalan hrišćanski život. Ne ovisimo u potpunosti o Bogu za vječni život, a onda u potpunosti ili čak djelomično ovisimo o sebi za ovaj život na zemlji. Pravednici žive od "vjere".

Kao primjere, pisac spominje Abela, Enoha, Noa, Abrahama, Saru, Izaka, Jakova, Josifa, Mojsija, Rahabu, Gedeona, Baraka, Samsona, Jeftaja, Davida, Samuela i proroke. Vjerom su ti ljudi „podjarmljivali kraljevstva, činili pravednost, dobivali obećanja, zaustavljali usta lavovima, gasili nasilje vatre, pobjegli oštrini mača, iz slabosti su bili snažni, hrabri u borbi, okretali se bijegu vojski vanzemaljaca. Žene su ponovo primile svoje mrtve uskrsnule: a druge su mučile, ne prihvaćajući izbavljenje; da bi mogli postići bolje uskrsnuće: A drugima se sudilo na okrutnim izrugivanjima i bijedama, da, štoviše na vezi i zatvoru: kamenovani su, piljeni, iskušavani, ubijeni mačem: lutali su u ovčjim kožama i kozje kože; siromašni,

napaćeni, mućeni; (Kojih svijet nije bio dostojan :) lutali su po pustinjama i planinama, i jazbinama i pećinama na zemlji. A svi oni, dobivši dobar izvještaj kroz vjeru, nisu dobili obećanje. Bog nam je pružio nešto bolje, da oni bez nas ne budu usavršeni. Stoga, gledajući da nas okružuju s tako velikim oblakom svjedoka, odložimo svaku težinu i grijeh koji nas tako lako ophodi i trpimo trćanjem trku koja je pred nama postavljena, gledajući Isusa autor i dovršilac naše vjere; koji je zbog radosti koja je bila postavljena pred njim podnio križ, prezirući sramotu, i postavljen je s desne strane Božijeg prijestolja. "

Uzmimo nekoliko definicija rijeći koje će nam pomoći da shvatimo što Bog ovdje znaći. "Vjera" je pistis. To je „ćvrsto uvjeravanje zasnovano na sluhu“. Ćvrsto smo uvjereni u ono što ćujemo. Uvjereni smo bez sumnje, jer znamo da je Onaj koji nam govori istinit.

„Supstanca“ je hupostaza. To znaći "stvarnost, sigurnost, suština, suština, temelj, garancija." U Jevrejima 1: 3, Isusa Hrista nazivaju Božjim karakterom. On je "prikaz stvarnosti" Božjeg lika. Kad vidite Hrista, vidite Boga i Njegov lik. Hrista se moglo vidjeti, ćuti i osjetiti. Bio je stvaran prema svojim ućenicima. On je stvarnost Boga. Tako je i sa stvarima u našem životu. „Vjera“ koju imamo u Hrista je naša „stvarnost“, naša „supstanca“, naša „garancija“.

Vjera je stvarnost „stvari kojima se nadamo“ (elpizomenon). To je ono što „oćekujemo sa željom“. Imamo mnogo strasti u životu. To moće biti osoba, uvjerenje, posao, mogućnosti da se pomogne drugima, stvari. Vjera je

stvarnost onoga što očekujemo sa željom. Vjera znači da je ono čemu se nadamo „stvarnost“.

Vjera je također „dokaz onoga što se nije vidjelo“. „Dokazi“ su elegchos. To je „dokaz testom“. Riječ je korištena za istinite dokaze protiv optuženog koji su doveli do osuđujuće presude i ukora. "Stvari koje se ne vide" je pragmaton ili blepomenon. Znači stvari koje se ne mogu vidjeti očima. Vjera je „dokaz“ stvari koje ne možemo vidjeti fizičkim očima.

Ako se suočavamo s teškim vremenima i imamo veliku nadu da će nam se stvari popraviti po volji, što ćemo učiniti? Mi vjerujemo Bogu. Mi imamo vjeru. To je stvarnost stvari kojima se nadamo. To je dokaz onoga što ne možemo vidjeti.

„Vjera“ je istovremeno divna i teška, lagana i teška. Mi smo ljudi. To znači da smo nesavršeni i potrebni. Griješimo. Zabrljali smo. Povrijedimo i duboko osjećamo stvari. Mi brinemo. Jako nam je stalo. Toliko želimo da stvari budu bolje nego što jesu. Šta nam Bog daje da se nosimo sa svim tim brigama? "Vjera." Vjerujemo onome što On kaže. Pitamo, pa slušajte. Ne gubimo srce.

Kako živimo „život vjere?“ Stalno vjerujemo u Božju Riječ. Nastavljamo koračati naprijed, korak po korak. Mi brinemo o Kristu jer On brine o nama. Molimo se umjesto da brinemo. Imamo vjeru jer je vjera koju je Bog u naše srce i um stavio u trenutku spasenja „supstanca“ i „dokaz“ koji trebamo proći kroz teška vremena. Više je nego dovoljno.

GraceLife © 1990-2020